

РЕШЕНИЕ

№ 186

гр. София, 12.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 12.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **12568** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.46а, ал.1 и ал.2 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) във вр.с чл.145 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. Я., без гражданство, [дата на раждане] в [населено място], Р. федерация, чрез адв. В. И., принудително настанен в СДВНЧ-град С. кв.Б. срещу заповед № 4432 ПАМ-172/25.10.2021 г. на началника на Гранично полицейско управление, Ц. при РД „Гранична полиция „-Б., с която чужденецът е принудително настанен в СДВНЧ при дирекция "Миграция"МВР, за срок не повече от шест месеца от датата на издаване на заповедта. Иска се отмяна на заповедта като незаконосъобразна, на основание чл.146,т.3 , т. 4 и т. 5 АПК, като съда постанови и незабавното прекратяване на принудителното настаняване в СДВНЧ.

Пред съда жалбоподателя лично, чрез преводач заяви че поддържа жалбата и моли съда да отмени заповедта. По делото е представена писмена защита от адв. И.. Претендира присъждането на разноски по представения списък.

Ответникът,редовно призован не се явявя, не изпраща представител за участие в производството и не изразява становище по жалбата.Не се претендират разноски.

СГП, редовно призована, не се представлява.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Установява се, че на 24 .10.2021г. жалбоподателят А. Я. е задържан в ГПУ-Ц., за това

че е преминал незаконно държавната граница на Република България с Република Турция на 23.10.2021г., в зоната за отговорност на ГПУ Малко Т., със заповед № 4432зз-114824.10.2021г. на полицейски орган в група „Охрана на държавната граница“ в ГПУ Ц., издадена на основание чл.72 ,ал.1,т.1 от ЗМВР за срок от 24 часа. При задържането е установено, че жалбоподателят притежава Travel Document, издаден от Германия серия ZQIY6MCWX, издаден на 29.11.2010г. със срок на валидност 28.11.2013г. На 25.10.2021г. жалбоподателят е предаден на служители от Арести –гр. Б.,и на 28.10.2021г. е осъден от РС –Царево за извършено престъпление по чл.279,ал.1 от НК като същия ден е предаден на служители – „Група за обратно приемане и транзитиране на лица“ от РД“Гранична полиция“ – Аерогари [населено място], които са съпроводили чужденеца до СДВНЧ – Б..

А. Я. е принудително настанен в СДВНЧ със заповед № 4432 ПАМ-172/25.10.2021 г. на началника на Гранично полицейско управление, Ц., на основание чл. 44,ал.6,ал.8 и ал.10 от ЗЧРБ , като заповедта е издадена във връзка със заповед рег. № 4432-ПАМ-171/25.10.2021г.на началник ГПУ -Ц. за налагане на ПАМ –„връщане до страна на произход- Р. федерация“. Изложени са мотиви за нелегално преминаване на територията на Република България и заявената цел на пътуване на чужденеца и за наличие на „опасност от укриване“. Срокът на принудителното настаняване е за не повече от шест месеца от датата на издаване на заповедта. Видно от отбелязването отразено в оспорената заповед, същата е връчена на А. Я., в присъствието на преводач от руски език В. Б. с адрес [населено място],к-с „С. [жилищен адрес] без да е посочена датата на връчването. Фактически чужденеца е настанен в СДВНЧ- С. на 28.10.2021г. На 18.11.2021г., жалбоподателят чрез адв. И. е подал до директора на Дирекция „Миграция“ заявление, с вх. № УРИ 10540-4178/18.11.2021г. за предоставяне на статут на лице без гражданство. Видно от писмо, изх. № 536400-30514 от 25.11.2021г. на Дирекция „Миграция“ се установява, че на чужденеца е определена дата за интервю на 03.12.2021г.

При така установените факти,съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения срок по чл.149 ал.1 АПК вр чл.46а ал.6 ЗЧРБ на 10.11.2021г. от активно легитимирано лице, имащо правен интерес от оспорването на процесната заповед.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Заповедта е издадена от компетентен орган в хипотезата на делегация – заповед рег. № 4068з-758819.10.2020г. на директора на РД Гранична полиция- Б.. Изпълнени са нормативните изисквания за форма и съдържание на акта. Изложени са фактически и правни основания за налагане на обезпечителната мярка по чл.44,ал.6 от ЗЧРБ. Заповедта обаче е материално незаконосъобразна , издадена при съществени нарушения на административно-производствените правила и в нарушение на целта на закона.

По правната си природа принудителното настаняване в Специален дом за временно настаняване на чужденци /СДВНЧ/ следва да се квалифицира като мярка по обезпечаване на изпълнението на принудителното „връщане до страна на произход“. С оглед характера и предназначението ѝ, същата следва да се прилага само тогава, когато не могат да се приложат ефективно други достатъчни, но по-леки принудителни мерки и са налице конкретни данни за реална опасност лицето да осуети изпълнението на ПАМ. Задържането следва да се основава на обективна причина, свързана с възпрепятстване на извеждането, което се дължи изключително

на поведението на адресата на ПАМ. Целта, която преследва обезпечителната мярка е да се организира и осигури изпълнението, когато съществува непосредствена опасност чужденецът да се укрие или да възпрепятства по друг начин изпълнението на наложената му ПАМ.

В случая административният орган не е събрал доказателства и не е обосновал формирания извод, че жалбоподателят е без документи за самоличност и няма посочени други документи които са предадени при настаняването му. От протокол за личен обиск от 24.10.2021г. извършен от старши полицаи в ГПУ –Ц. при задържането на оспорвания чужденец се установява, че същият е предал във владение на МВР свой документ за пътуване, издаден от Германия, с изтекъл срок на валидност, който му е издаден в качеството на лице, получило международна закрила в Германия. Административният орган не е събрал доказателства за обстоятелството, ползва ли се оспорвания чужденец с международна закрила в Германия и дали тя е прекратена.

На следващо място е установено, че А. Я., не е гражданин на Руската федерация, а лице без гражданство. С оглед на този факт не може да се приеме, че налице разумна възможност за извеждане по смисъла на чл.15, параграф 4 от Директива 2008/115/ЕО и чл.44 ,ал.8 от ЗЧРБ .Няма държава, в която чужденеца да бъде върнат или изведен, тъй като е без документ за гражданство. Законовата цел на принудителното настаняване на чужденци е изпълнение на връщането. За лица без гражданство съществува презумпция за липса на разумна възможност за извеждане.

Не е извършена преценка за възможността за обезпечаване на ПАМ“връщане в страна по произход“ чрез задължаване на жалбоподателя да се явява ежемесечно в териториалната структура на Министерство на вътрешните работи по местопребиваването си. Приложената обезпечителна мярка е непропорционална и несъответстваща на целта на закона.

С оглед изложеното съдът намира, че не са били налице материалните предпоставки за издаване на оспорената заповед, поради което същата е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

По изложените съображения, съгласно чл. 46а, ал. 5 от ЗЧРБ след влизане в сила на съдебното решение принудителното настаняване в СДВНЧ следва да се прекрати с незабавно освобождаване на чужденеца.

На основание чл. 81 ГПК съдът следва да се произнесе по претенциите на жалбоподателя за присъждане на разноски.

Жалбоподателят представил списък на разноските по чл. 80 ГПК, включващ разноски за адвокатско възнаграждение за безплатна правна помощ, предоставена от адв. И. на основание чл.38,ал.2 от Закона за адвокатурата по делото, представен е и договор за правна помощ и съдействие между оспорвания чужденец и адв. И. от 08.11.2021г. Предвид изхода на делото и на основание чл.143,ал.1 АПК във вр. чл.80 ГПК и чл.38, ал.1, т.2 от Закона за адвокатурата и чл.8, ал.3 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет на адв. И. следва да се присъди сума в размер на 500 лева.

Предвид изхода на делото и като съобрази, че жалбоподателят е освободен от внасяне на държавна такса за образуване на производството при приложение на нормата на чл. 83, ал. 2 ГПК, съдът намира, че на основание чл. 78, ал. 6 ГПК във връзка чл 144 АПК Регионална дирекция „Гранична полиция“-Б. следва да бъде осъдена да заплати по сметка на АССГ дължимата се държавна такса по делото, в размер на 10,00 лева.

Така мотивиран Административен съд София-град, 20-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед № 4432 ПАМ-172/25.10.2021 г. на началника на Гранично полицейско управление, Ц. при РД“Гранична полиция“-Б., с която на основание чл. 44, ал.6, ал.8 и ал.10 от ЗЧРБ А. Я., без гражданство, [дата на раждане] в [населено място], Р. федерация е принудително настанен в СДВНЧ за срок не за повече от 6 месеца от датата на издаване на заповедта.

ПОСТАНОВЯВА незабавното освобождаване на А. Я., без гражданство, [дата на раждане] в [населено място], Р. федерация принудително настанен в СДВНЧ при Дирекция „Миграция“– МВР след влизане в сила на съдебното решение, за което органите на Дирекция Миграция да се уведомят незабавно.

ОСЪЖДА Регионална Дирекция“ Гранична полиция“ Б. , да заплати на адв. В. И., със съдебен адрес [населено място] [улица], офис 9, адвокатско възнаграждение. на основание чл.38 ал.2 ЗА, в размер на 500 (петстотин) лева.

ОСЪЖДА Регионална Дирекция „Гранична полиция“ Б. да заплати на Административен съд София-град разноски по делото за държавна такса, в размер на 10(десет) лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: